

УДК 005.915

Гордієнко Т.М.

ФІНАНСОВЕ ПЛАНУВАННЯ У ЛІЗИНГОВИХ КОМПАНІЯХ УКРАЇНИ: ПРОБЛЕМИ ТА ШЛЯХИ ЇХ ВИРІШЕННЯ

У статті проведено аналіз системи фінансового планування у лізингових компаніях України. Встановлена залежність між організацією фінансового планування в лізингових компаніях та їх спеціалізацією, обсягами і масштабами діяльності, типом засновника. Досліджено організаційне, методичне, програмно-аналітичне та інформаційне забезпечення фінансового планування. Розроблено практичні рекомендації щодо вдосконалення інфраструктури фінансового планування у лізингових компаніях України.

Ключові слова: *бюджет, інформаційне забезпечення, інфраструктура, лізингова компанія, методичне забезпечення, організаційна структура, програмно-аналітичне забезпечення, фінансова структура, фінансове планування.*

Постановка проблеми. В умовах динамічного розвитку ринку лізингу, посилення конкуренції, обмеженості джерел фінансування лізингових угод у лізингових компаніях України виникає об'єктивна потреба у формуванні ефективної системи фінансового планування, здатної своєчасно реагувати на зміни у зовнішньому та внутрішньому середовищі, передбачати настання ризикових подій, забезпечувати керівництво компаній рекомендаціями щодо виходу з кризових ситуацій. Саме тому аналіз сучасного стану організації та реалізації фінансового планування в лізингових компаніях України стає особливо актуальним.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Окремі аспекти управління фінансами в лізингових компаній досліджували російські автори: В. Газман [1], В. Горемікін [2], О. Кіркоров [3] та В. Ковальов [4]. Проте, в роботах цих науковців проблема фінансового планування в лізингових компаніях розглядається лише фрагментарно. Поза увагою науковців і практиків залишились такі важливі питання як інфраструктура фінансового планування та його особливості в лізингових компаніях України.

Мета статті. Метою статті є ідентифікація проблем фінансового планування в лізингових компаніях, а також розробка пропозицій щодо його удосконалення.

Виклад основного матеріалу. Формування системи фінансового планування в лізингових компаніях України є важливим і складним процесом, тому фундаментальною передумовою впровадження такої системи є діагностика організаційного, інформаційного, методичного, програмно-технологічного забезпечення та його вдосконалення. Варто зазначити, що проблема організації фінансового планування в лізингових компаніях України в економічній літературі не розглядалася. З огляду на це було проведено анкетування «Організація фінансового планування в лізингових компаніях України». Загалом було зібрано інформацію від 23 компаній, що становить

9,12% від загальної кількості лізингових компаній України, проте, якщо розглядати питому вагу респондентів за обсягом портфелів лізингових угод, то вона склала – 73,54 % [5].

За результатами анкетування було визначено, що серед завдань, які вирішуються за допомогою фінансового планування в лізинговій компанії 17 % респондентів відзначило оптимізацію передбачуваних витрат і отримання високих фінансових результатів; 16 % – узгодження стратегії, цілей та завдань лізингових компаній з наявними фінансовими ресурсами; 14 % – виявлення «вузьких місць», внутрішніх резервів зростання доходів і скорочення витрат; 13% оптимізацію процесів мобілізації, розподілу, перерозподілу та використання фінансових ресурсів і визначення їх оптимальної структури. При цьому лише 11 % лізингових компаній відзначили такі завдання фінансового планування як оцінювання ефективності діяльності підрозділів шляхом порівняння фактичних і запланованих показників, виявлення та управління відхиленнями за місцями їх виникнення з урахуванням ендогенних та екзогенних факторів, а також обґрунтування допустимого рівня ризиків діяльності; 10 % – формування інформаційної бази для прийняття управлінських рішень; 7 % – визначення вкладу кожної калькуляційної одиниці у фінансовий результат і розроблення системи преміювання за його досягнення.

Такий розподіл відповідей дозволяє зробити висновок, що функціональні можливості фінансового планування в лізингових компаніях України ще залишаються не використаними. Остання група завдань реалізується за допомогою бюджетування, а отже це дозволяє зробити припущення, що його впровадження здійснено ще не на достатньому рівні.

Це підтверджується тим, що лише 22 % респондентів зазначили, що в них створено індивідуальну модель фінансового планування, яка враховує особливості діяльності компанії. До того ж 22 % респондентів зауважили, що в них впроваджено універсально модель, яка не враховує специфіку діяльності компанії. При цьому більшість респондентів (56 %) визнали, що бюджетування реалізується фрагментарно, тобто для окремих ділянок бізнесу.

Необхідною передумовою розробки бюджету є формування фінансової структури лізингової компанії. Фінансову структуру розробили лише 13 % лізингових компаній-респондентів. При цьому всі респонденти наголошують на важливості та необхідності наявності фінансової структури, відповідно до якої всі підрозділи лізингової компанії поділяються на декілька груп центрів фінансової відповідальності: центри доходів, центри витрат та сервіс-центри.

Відсутність фінансової структури в переважній більшості досліджуваних лізингових компаній не дозволяє їм оцінити ефективність роботи кожного центру фінансової відповідальності, налагодити дієвий механізм стимулювання працівників залежно від кінцевих результатів їхньої роботи, виявити непродуктивні витрати за кожним напрямом лізингової діяльності, ідентифікувати внутрішні резерви зростання прибутковості лізингового бізнесу.

До того було визначено, що у 35 % компаній респондентів відсутня технологія бюджетування, у 26 % – впроваджено комбіновану технологію

бюджетування, а в більшості респондентів (39 %) діє технологія «згори-вниз». Зауважимо, що технологія «згори-вниз» є ефективною на етапі впровадження системи бюджетування, а також в умовах дії негативних чинників на діяльність компанії, які обумовлюють застосування директивних методів управління.

На недостатній рівень використання фінансового планування вказує те, що у 48% лізингових компаній-респондентів відсутня система мотивації за результатами бюджетування; ще 39 % зазначають, що система мотивації використовується для керівництва компанії, і лише 13 % – застосовують її для всіх співробітників.

Стратегічними орієнтирами фінансового планування є прибутковість капіталу (активів) – 78 % компаній респондентів визначають її як ключову.

Важливою стратегічною метою є також частка лізингової компанії на ринку – на неї орієнтуються 35 % компаній. У процесі фінансового планування 87 % компаній-респондентів концентрують свою увагу на показниках, які характеризують обсяги реалізації послуг і чистий прибуток (рис. 1).

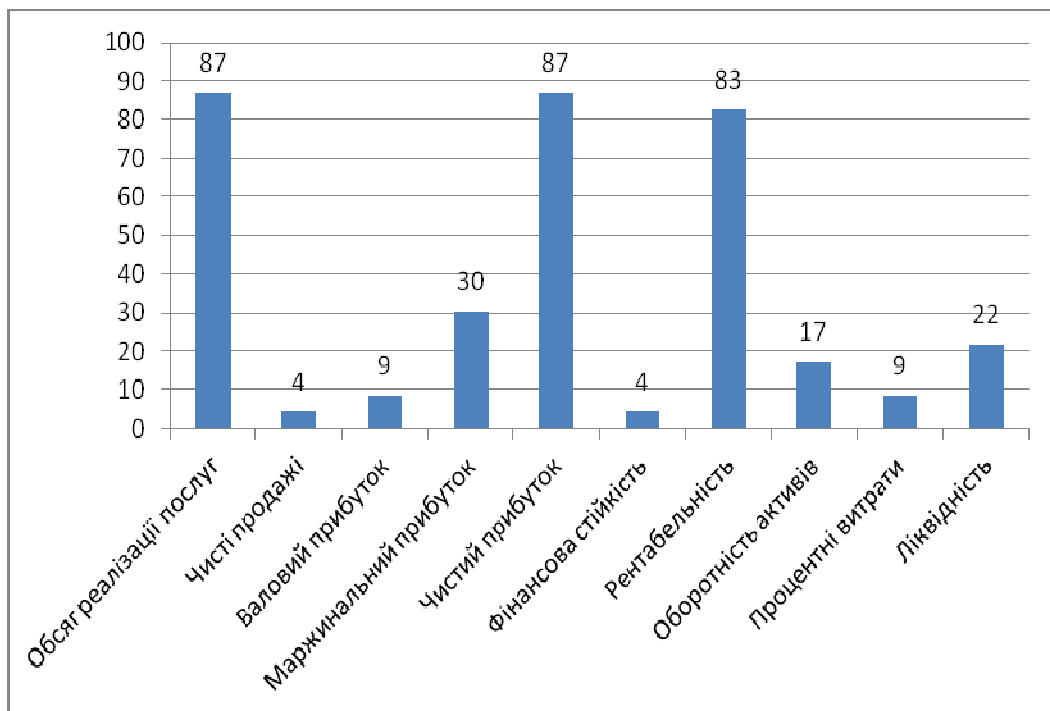

Рис. 1. Розподіл лізингових компаній-респондентів за вибором ключових показників при формуванні бюджетів, %

Джерело: складено автором.

Рисунок 2 демонструє, що 83 % лізингових компанії респондентів розробляє план фінансових результатів. При цьому бюджет формується лише у 22 % компаній, як правило, у великих компаніях, заснованих іноземними банками чи компаніями. Бюджет у більшості випадків розробляється за стандартними формами, які не враховують умов ведення бізнесу в Україні.

Рис. 2. Фінансові плани, які розробляються у лізингових компаніях-респондентах, %

Джерело: складено автором.

Лізингові компанії виділяють плановий лізинговий портфель і план – продаж як фінансовий план. Проте, на нашу думку, за своїм змістом вони все ж таки є операційними планами, хоча і містять інформацію щодо фінансової діяльності лізингової компанії та є вихідними документами для проведення розрахунків в системі фінансового планування. Також важливим планом є план розвитку, оскільки він містить інформацію про накладні витрати компанії.

Варто зазначити, що основними часовими горизонтами, на які розробляються фінансові плани є рік, квартал й місяць. При цьому деякі лізингові компанії (9 %) для планування грошових потоків виділяють ще такий часовий горизонт як тиждень, що обумовлено специфікою їхньої клієнтської бази, предметів лізингу та наявністю проблем з ліквідністю.

В цілому 48 % респондентів оцінюють якість фінансового планування як середню, яка охоплює найбільш важливі підсистеми, 30 % – як високу та повнофункціональну, і 22 % – зазначають, що якість фінансового планування є низькою. Система фінансового планування у великих і середніх лізингових компаніях є більш досконалою, ніж у малих.

Діагностика організаційного забезпечення фінансового планування дозволила визначити, що лише у 21 % лізингових компаній респондентів введено посаду спеціаліста з фінансового планування, при цьому відділ бюджетування створено лише у 3 % компаній. В інших компаніях функції фінансового планування виконуються різними службами (рис. 3).

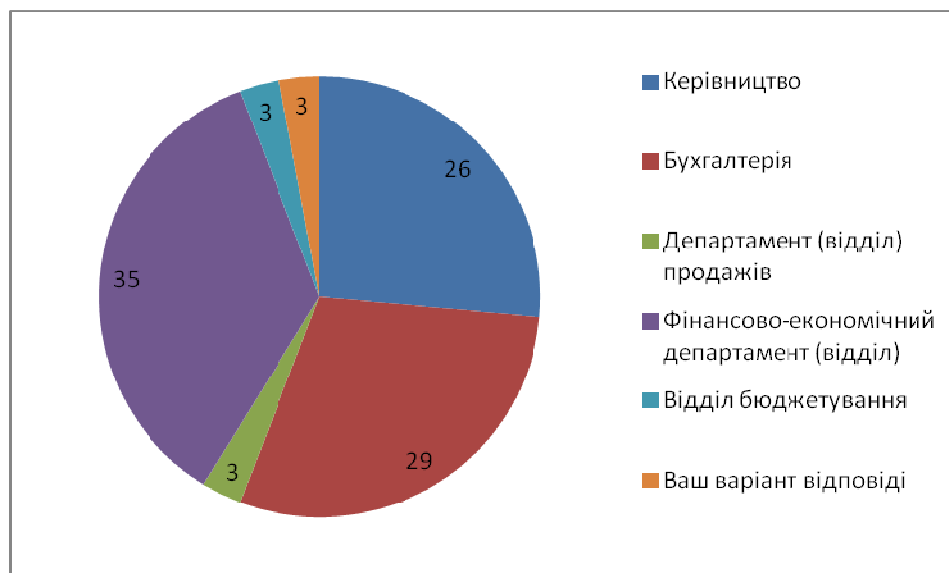

Рис. 3. Розподіл лізингових компаній-респондентів за службами, які здійснюють фінансове планування, %

Джерело: складено автором.

У малих лізингових компаніях функції фінансового менеджера розподілені між директором і головним бухгалтером компанії, відповідно вони і є відповідальним за аналіз, фінансове планування та прогнозування подальшого розвитку лізингової компанії. По суті в таких лізингових компаніях функції фінансового планування виконує головний бухгалтер.

У лізингових компаніях середніх розмірів створюється фінансовий відділ, аналітики якого виконують завдання з планування й прогнозування, аналізу, контролю, пошуку джерел фінансування тощо. При цьому відділ функціонує в тісному зв'язку з іншими підрозділами.

У великих компаніях фінансова служба має приблизно таку саму структуру, як і у середніх, однак поділ праці глибше, формуються підрозділи фінансово-економічної служби. При цьому зростає роль фінансового контролера, який здійснює внутрішній контроль фінансової діяльності установи та відповідає не тільки за виявлення відхилень між фактом і планом, але і виступає радником у всіх сферах управління.

У великих державних компаніях з розвиненою організаційною та філіальною мережею з метою забезпечення ефективного керівництва комерційною діяльністю компанією та реалізації її основних функцій, створено департамент економіки та фінансів, основною метою якого є проведення єдиної державної економічної та фінансово-кредитної політики, спрямованої на забезпечення фінансово-кредитними ресурсами та економічної ефективності лізингових операцій, здійснення координації діяльності у відносинах з іншими підрозділами компанії. Цей департамент визначає основні напрями та цілі розвитку компанії в ринкових умовах; організовує, розробляє та проводить єдину фінансово-економічну, бюджетну, кредитну і цінову політику стосовно надання лізингових послуг; вивчає практику встановлення цін на предмети лізингу. До складу департаменту входять відділи: економічного розвитку,

економічного аналізу філій та лізингоодержувачів, фінансового аналізу розрахунково-економічний, бюджетний.

Ключову роль у фінансовому плануванні діяльності такої лізингової компанії відіграє бюджетний відділ. Це пов'язано з тим, що саме цей відділ проводить бюджетну політику, спрямовану на забезпечення джерелами фінансування лізингових операцій, а також виконує інші завдання фінансового планування. Зокрема, на підставі отриманих контрольних показників проекту бюджету на відповідний рік відділ бюджетування розробляє й подає в установленому порядку проект даних щодо його виконання.

Працівники відділу відслідковують показники бюджету та вживають заходів щодо їх затвердження; готують і подають проект розподілу бюджетних коштів і отримують їх від головного розпорядника ресурсів. З урахуванням бюджетних програм відділ готує бюджетні паспорти, подає пропозиції щодо ефективного використання бюджетних коштів; бере участь у визначенні правильних фінансових взаємовідносин між компанією та її структурами (філіями, дочірніми підприємствами). Відділ бюджетування погоджує відпускні ціни на предмети лізингу; організовує своєчасний та якісний розгляд відповідних матеріалів щодо погодження оптимального рівня цін з урахуванням балансу потреби на предмети лізингу, розглядає кошториси та погоджує договірні ціни на послуги в господарській діяльності компанії; організовує своєчасне складання і подання фінансової (оперативної) звітності по використанню коштів; одержує інформацію щодо надходження стану розрахунків лізингоодержувачів за техніку і обладнання, переданих на умовах фінансового лізингу.

Дієвість фінансового планування в лізингових компаніях значною мірою залежить від відповідного методичного, інформаційного та програмного забезпечення. Аналіз результатів анкетування показав, що 78 % респондентів продекларували наявність методичного забезпечення з фінансового планування. Однак на практиці виявилось, що далеко не всі з них мають необхідне методичне супроводження фінансового планування.

Фінансові цілі, які мають досягти лізингові компанії в ході реалізації фінансових планів, знайшли відображення в їх статутах. Це обумовило доцільність включення статутів до складу методичного супроводження фінансового планування в лізингових компаніях.

Налагодити ефективну систему фінансування планування неможливо без наявності методичних розробок щодо її організації, розрахунку лізингових платежів, встановлення цін на лізингові послуги, калькулювання витрат на покриття втрат унаслідок настання ризиків. З цією метою було проведено відповідне дослідження, результати якого дають підставити стверджувати, що не мають положень або методик, або правил, або процедур щодо:

- організації процесу фінансового планування – 22 % лізингових компаній;
- встановлення цін на лізингові послуги – 83 % лізингових компаній;
- управління активами та пасивами – 74 % лізингових компаній;
- формування бюджету – 74% лізингових компаній;

- розрахунку лізингових платежів – 13 % лізингових компаній;
- калькулювання витрат на покриття втрат унаслідок настання ризиків – 87 % лізингових компаній.

Результати дослідження ступеня використання методів фінансового планування на практиці приводяться на рис. 4.

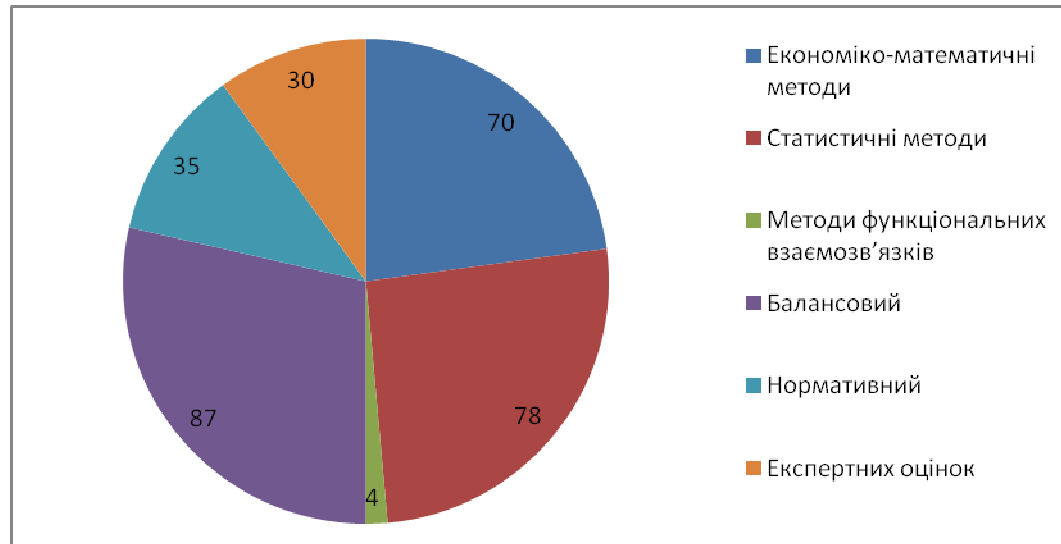

Рис. 4. Використання інструментів фінансового планування лізинговими компаніями-респондентами, %

Джерело: складено автором.

Як показано на рисунку, серед компаній респондентів найбільшу популярність мають статистичні методи, економіко-математичні методи, балансовий метод. При цьому методи екстраполяції, імітаційного моделювання, методи функціонально-вартісного управління, які були запропоновані в анкеті не обрав жоден з респондентів, що свідчить про використання обмеженого аналітичного апарату в лізингових компаніях при складанні фінансових планів та проведенні аналізу ступеня їх виконання.

Серед основних причин, що обумовлюють досить низький ступінь використання методів фінансового планування, було визначено такі:

- відсутність розробленої методики практичного застосування фінансового планування та його інструментарію;
- відсутність необхідної інформації або труднощі в її зборі;
- обмежені аналітичні можливості програмних продуктів, що використовуються в лізингових компаніях.

Як видно, найбільше труднощів пов'язані з інформаційно-програмним забезпеченням фінансового планування.

Проведене дослідження дозволило виділити дві ключові групи інформації, які виступають аналітичною базою для планових розрахунків забезпечення фінансового планування – зовнішня та внутрішня (табл. 1).

Таблиця 1

Зовнішня та внутрішня аналітична інформація про діяльність лізингових компаній

№ п/п	Підсистема аналітичної інформації	Джерела інформації	Ступінь використання у фінансовому плануванні, за оцінкою респондентів, %
1.	Внутрішня	Анкети та опитування	14
		Результати спеціальних досліджень і спостережень	14
		Висновки експертів	32
		Акти ревізій та висновки аудиторських перевірок	38
		Звітність	100
2.	Зовнішня, у тому числі		
2.1	Загальна	Матеріали ЗМІ	45
		Матеріали науково-практичних конференцій, симпозіумів і семінарів	7
2.2	Галузева	Інформація про діяльність лізингових компаній від Асоціації лізингодавців України та Всеукраїнської асоціації лізингу «Укрлізинг»	58
		Результати діяльності лізингових компаній за звітний період, зібрані органами статистики	35
		Інформація, придбана в консалтингових компаніях та інших фінансово-аналітичних інститутах	17

Джерело: складено автором.

Внутрішня інформація застосовується для діагностики внутрішнього середовища лізингової компанії, визначення помилок, недоліків, «вузьких місць», слабких сторін та нераціональних підходів у роботі, а також для виявлення можливих шляхів і вибору оптимального варіанта вирішення визначених проблем. Зовнішня інформація поділяється на загальну та галузеву. Загальна інформація дозволяє здійснювати аналіз діяльності партнерів і конкурентів, а також виявити потенційних клієнтів, напрямів та обсягів роботи з ними. Крім того, ця група включає інформацію про можливі напрями вдосконалення роботи, нові технології та розробки в галузі лізингової діяльності. Галузева інформація використовується для визначення поточного стану ринків фінансових послуг, визначення місця та ролі лізингової компанії на цьому ринку, порівняння результатів діяльності з конкурентами.

Як видно з таблиці, основним джерелом інформації, яке використовується в системі фінансового планування є звітність, яка, в свою чергу, поділяється на фінансову та управлінську (табл. 2).

Таблиця 2

Фінансова та управлінська звітність лізингових компаній

Підсистема звітності	Джерела інформації	Ступінь використання у фінансовому плануванні, за оцінкою респондентів, %
Фінансова	Баланс	100
	Звіт про фінансові результати	100
	Звіт про рух грошових коштів	100
	Звіт про власний капітал	100
	Звіт про позики та кредити	22
	Звіт про дебіторську заборгованість	17
	Звіт про переоцінку портфеля цінних паперів	5
	Звіт про розвиток бізнесу	9
	Звіт про капітальні інвестиції	44
Управлінська	Звіт про виконання бюджету	22
	Дані динаміки структури активів та пасивів в розрізі фінансових інструментів	9
	Звітність про стан портфелів (продуктового та клієнтського)	39
	Звіти про лізингові операції	65
	Звіт про реалізацію предметів лізингу	57
	Звіт про рух основних засобів	13
	Звіт про запаси	9
	Звіт про загальноадміністративні витрати	48
	Звіти про дотримання внутрішніх нормативів та лімітів ризиків	26
	Звіт про платоспроможність та ліквідність	9
Звіт про ефективність діяльності лізингової компанії	52	

Джерело: складено автором.

Дослідження інформаційного забезпечення фінансового планування в лізингових компаніях дозволило виявити взаємозалежність між особливостями діяльності лізингових компаній і комплексом звітності, яка в них формується. Зокрема, як свідчать дані цієї таблиці, лише 5 % лізингових компаній респондентів формують звіт про переоцінку портфеля цінних паперів. Варто

зазначити, що це ті лізингові компанії, які здійснювали емісію боргових цінних паперів, проводили сек'юритизацію активів, а також інвестували тимчасово вільні кошти в цінні папери.

Звіт про розвиток бізнесу, в якому відображаються накладні витрати, формують лише лізингові компанії, засновані іноземними компаніями або банками (9 % респондентів). Цей звіт лізингові компанії направляють материнській структурі, яка проводить порівняльний аналіз ефективності використання фінансування на розвиток бізнесу в різних дочірніх установах. Звіт щодо динаміки структури активів і пасивів у розрізі фінансових інструментів формують великі лізингові компанії з диверсифікованим портфелем лізингових угод.

Звіт про рух основних засобів складається компаніями, які пропонують послуги оперативного лізингу або приймають предмет лізингу на власний баланс за умовами договору фінансового лізингу. Потреба в формуванні звіту про запаси виникає в компаній, які мають на своєму балансі господарські структури (автопарки, складські приміщення тощо). Звіт про платоспроможність і ліквідність формують великі лізингові компанії, які активно користуються кредитними послугами банків, а також державні лізингові компанії.

Варто звернути увагу на те, що 74 % лізингових компаній респондентів не формують звіт щодо виконання бюджету та інших фінансових планів, що негативно впливає на якість фінансового планування, не дозволяє аналізувати ступінь виконання запланованих цілей та приймати рішення щодо ефективності фінансового планування.

Велике значення в системі інформаційного забезпечення фінансового планування в лізинговій компанії має процедура збору інформації. При цьому варто зазначити, що більшість компаній-респондентів (57 %) здійснює збір лише внутрішньої інформації за стандартизованими форматами. Інформація зберігається в паперовому та електронному варіантах відповідно, зважаючи на великі обсяги даних і необхідність їх якісної аналітичної обробки, велике значення в системі функціонально-інформаційної підтримки належить програмному забезпеченню.

На жаль, на ринку програмних продуктів України практично відсутні системи автоматизації бізнесу компаній, профілем діяльності яких є лізинг. Системи, що пропонуються сьогодні, є або занадто універсальні (а тому громіздкі та дорогі), або відірвані від практики та неефективні (проте дешеві). Нині більшість вітчизняних лізингових компаній здійснюють фінансове планування за допомогою Microsoft Excel, а операційні плани, як правило, оформлюються за допомогою програмного продукту «1 С: Підприємство». Лише найбільші лізингові компанії, створені іноземними банками, впроваджують програмні продукти, спеціально розроблені під потреби фінансового планування компанії.

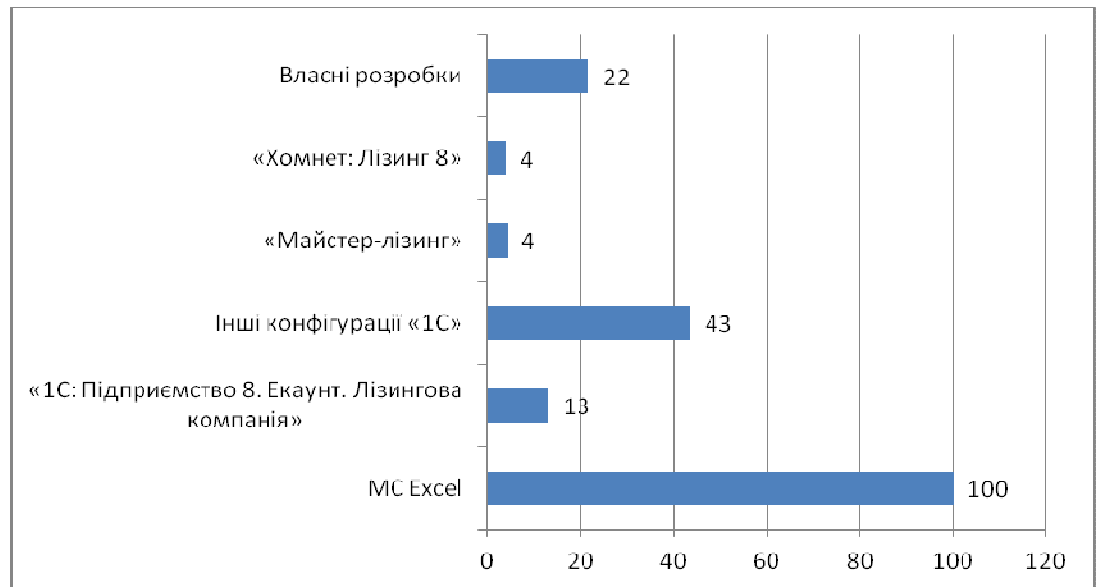

Рис. 5. Аналіз використання програмних продуктів лізинговими компаніями-респондентами, %

Джерело: складено автором.

Зважаючи на вищезазначене, основними напрямками вдосконалення системи фінансового планування на сучасному етапі є:

- створення профільного підрозділу з фінансового планування, що дозволить підвищити відповідальність за розробку та контроль за реалізацією планів, забезпечити мотивацію та стимулювання фахівців з фінансового планування;

- розробка методичних положень, зокрема: регламенту фінансового планування, концепції управлінського обліку; положення про калькулювання витрат на покриття втрат унаслідок настання ризиків; меморандуму про ціноутворення на лізингові послуги, положення про управління регіональною мережею, положення про управління ресурсною базою, методики аналізу собівартості лізингових послуг; положення про діяльність профільних комітетів і функціональних підрозділів лізингової компанії, що дозволить конкретизувати процедури фінансового планування, координувати дії при підготовці фінансових планів і приймати виважені управлінські рішення;

- формування управлінських звітів, у яких буде відображатися інформація щодо: макроекономічних показників для аналізу ринкового середовища, а також впливу політичних і соціальних чинників; предметів лізингу; клієнтів або групи клієнтів; процентні ставки в розрізі валют, що сприятиме отриманню детальної, повної, релевантної, достовірної та своєчасної інформації стосовно внутрішнього та зовнішнього середовища лізингової компанії в режимі реального часу. Звітні форми повинні мати декілька ступенів деталізації, достатньої для аналізу інформації різними користувачами;

- впровадження сучасного програмного продукту, який дозволить значно розширити аналітичний апарат фінансового планування, створити ефективну базу даних і систему комунікації, уніфікувати форми та процедури розробки фінансових планів різних рівнів і періодів, а також забезпечити сумісність операційних і фінансових планів;

- використання нових методів аналізу та планування, зокрема впровадження методів функціонально-вартісного управління; системи збалансованих показників, які дозволять виявити резерви для підвищення прибутковості лізингової компанії шляхом детального аналізу її фінансового стану та мобілізації фінансових і нефінансових ресурсів, а також сприятимуть цільовій спрямованості фінансового планування, відображеній у вигляді планових показників;

- моделювання фінансової структури, що надасть змогу ідентифікувати внесок кожної бізнес-одиниці в загальний фінансовий результат, проводити декомпозиційний аналіз їхньої продуктивності, а також спростити процедури прийняття управлінських рішень щодо фінансування кожного з центрів фінансової відповідальності;

- розробка методики аналізу якості фінансового планування, яка дозволить релевантно оцінити поточний стан системи фінансового планування, її переваги і недоліки та прийняти рішення щодо її подальшого вдосконалення.

Висновки. Таким чином, емпіричні результати дослідження дозволяють зробити висновок, що фінансове планування, ще не стало основною, управлінською парадигмою для більшості лізингових компаній України. В процесі дослідження організаційного, методичного, інформаційного та програмного забезпечення було визначено, що воно потребує вдосконалення. Запропонований комплекс заходів дозволить підвищити якість і достовірність фінансового планування в лізингових компаніях та економічному обґрунтуванню управлінських рішень щодо поточної та майбутньої їх фінансової діяльності.

Список використаних джерел

1. Газман В.Д. Финансовый лизинг: учеб. пособие для вузов [Текст] / В.Д. Газман. – 2-е изд. – М.: Изд. Дом ГУ ВШЭ, 2005. – 392 с. – (Учебники Высшей школы экономики).
2. Горемыкин В.А. Лизинг: учебник [Текст] / В.А. Горемыкин. – Изд. 2-е, исправленное и дополненное. – М.: Информационно-издательский дом «Филин» ; Информцентр XXI века, 2006. – 944 с.
3. Киркоров А.Н. Управление финансами лизинговой компании [Текст] / А.Н. Киркоров. – М.: Издательство «Альфа-Пресс», 2006. – 164 с.
4. Ковалев В.В. Лизинг: финансовые, учетно-аналитические и правовые аспекты: учебно-практическое пособие [Текст] / В.В. Ковалев. – М.: Проспект, 2011. – 448 с.
5. Офіційний сайт Асоціації «Українське об'єднання лізингодавців». – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.leasing.org.ua>.

Подано до редакції 21 травня 2012 року

Гордиенко Т.М.

Финансовое планирование в лизинговых компаниях Украины: проблемы и пути их решения

В статье проведен анализ системы финансового планирования в лизинговых компаниях Украины. Установлена зависимость между организацией финансового планирования в лизинговых компаниях и их специализацией, объемами и масштабами деятельности, типом учредителя. Исследовано организационное, методическое, программно-аналитическое и информационное обеспечение, а также определена их значимость в процессе финансового планирования. Разработаны практические рекомендации по усовершенствованию инфраструктуры финансового планирования в лизинговых компаниях Украины.

Ключевые слова: бюджет, информационное обеспечение, инфраструктура, лизинговая компания, методическое обеспечение, организационная структура, программно-аналитическое обеспечение, финансовая структура финансовое планирование.

Gordienko T.M.

Financial planning in leasing companies of Ukraine: problems and ways of their overcome

The article dedicated to analysis of the system of financial planning in leasing companies in Ukraine. The dependence between organization of financial planning leasing companies and their specialization, volumes and scopes of activities, type of founders was revealed. The author explored organizational, methodic and methodological support, software, and identified their importance in the process of financial planning. The practical recommendations for improvement of infrastructure of financial planning in leasing companies in Ukraine were developed.

Key words: budget, information support, infrastructure, leasing company, methodic support, methodological support, organizational structure, software, financial structure, methodological support.

Гордієнко Тетяна Миколаївна – асистент кафедри банківської справи Київського національного торговельно-економічного університету.